

Jesus-vandring gjennom Matteus-evangeliet

Bibelsted	Tema	Merknader
1,18-2,2	Jesu fødsel	Starten på Jesu jordiske liv
3,13-17	Jesus blir døpt	Starten på Jesu tjeneste
4,1-11	Jesus blir fristet	Jesus i møte med utfordringer
4,18-25	Jesus kaller disipler, underviser og helbreder	Jesu gjerning er i gang
5,1-12	Saligprisningene	Bergprekenen
5,13-16	Saligprisningene	Bergprekenen
5,8-48	Å elske hverandre	Bergprekenen
6,5-15	Bønn	Bergprekenen
7,7-11	Bønn	Bergprekenen
9,1-12	Tilgivelse og kallelse	Jesus møter mennesker
9,35-38	Høsten er stor	Jesu medfølelse og oppdrag
10,5-10	Apostlene sendes ut	Jesus bruker mennesker i sin gjerning
11,25-30	Sønnen gir hvile	Jesu relasjon til Gud og mennesker
13,1-9	Såmannen	Lignelser
14,22-33	Jesus går på vannet	Jesu egenskaper
15,29-31	Mange blir helbredet	Jesus og helbredelse
16,13-19	Peters bekjennelse	Hvem Jesus er
19,16-30	Jesus og den rike unge mannen	Jesus underviser om frelse
20,20-28	Ikke herske, men tjene	Jesus underviser om å tjene hverandre
26,6-13	Jesus blir salvet	Jesus møter mennesker
26,17-28	Det siste måltid	Jesu korsfestelse
26,36-46	I Getsemane	Jesu korsfestelse
26,57-75	Jesus for det høye råd og Peters fornektelse	Jesu korsfestelse
27,31-50	Jesus blir korsfestet og dør	Jesu korsfestelse
28,1-10 + 16-20	Jesus står opp og sender ut disiplene	Jesu oppstandelse

Jesu fødsel

(Matteus 1,18-2,2)

Med Jesu Kristi fødsel gikk det slik til: Hans mor Maria var lovet bort til Josef. Men før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved Den hellige ånd. Josef, mannen hennes, som var rettskaffen og ikke ønsket å føre skam over henne, ville da skille seg fra henne i all stillhet. Men da han hadde bestemt seg for dette, viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: «Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din kone. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» Alt dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som Herren har talt gjennom profeten:

*Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn,
og de skal gi ham navnet Immanuel*

– det betyr: *Gud med oss.*

Da Josef våknet av søvnen, gjorde han som Herrens engel hadde pålagt ham og tok henne hjem til seg som sin kone og levde ikke sammen med henne før hun hadde født sin sønn. Og han ga ham navnet Jesus. Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem og spurte: «Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett stjernen hans gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.»

Jesus blir døpt

(Matteus 3,13-17)

Da kom Jesus fra Galilea til Johannes ved Jordan for å bli døpt av ham. Men Johannes ville hindre ham og sa: «Jeg trenger å bli døpt av deg, og så kommer du til meg?» Jesus svarte: «La det nå skje! Dette må vi gjøre for å oppfylle all rettferdighet.» Da lot Johannes det skje. Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet. Og se, himmelen åpnet seg, og han så Guds Ånd komme ned over seg som en due. Og det lød en røst fra himmelen: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.»

Jesus blir fristet

(Matteus 4,1-11)

Jesus ble så av Ånden ført ut i ødemarken for å bli fristet av djevelen. Han fastet i førti dager og førti netter og ble til sist sulten. Da kom fristeren til ham og sa: «Er du Guds Sønn, så si at disse steinene skal bli til brød!» Jesus svarte: «Det står skrevet:

Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Guds munn.»

Da tok djevelen ham med til den hellige byen, stilte ham ytterst på tempelmuren og sa: «Er du Guds Sønn, så kast deg ned herfra! For det står skrevet:

Han skal gi englene sine befaling om deg. Og:

De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.»

Men Jesus sa til ham: «Det står også skrevet:

Du skal ikke sette Herren din Gud på prøve.»

Så tok djevelen ham med seg opp på et meget høyt fjell og viste ham alle verdens riker og deres herlighet og sa: «Alt dette vil jeg gi deg dersom du faller ned og tilber meg.» Da sa Jesus til ham: «Bort fra meg, Satan! For det står skrevet:

Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.»

Da forlot djevelen ham, og se, engler kom og tjente ham.

De første disiplene

(Matteus 4,18-25)

En gang Jesus gikk langs Galileasjøen, fikk han se to brødre: Simon, som kalles Peter, og hans bror Andreas. De var i ferd med å kaste not i sjøen, for de var fiskere. Han sa til dem: «Kom, følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere!» Straks lot de garnet ligge og fulgte ham. Da han gikk videre, fikk han se to andre brødre: Jakob, sønn av Sebedeus, og broren Johannes. De satt i båten sammen med sin far Sebedeus og bøtte garn. Han kalte dem, og straks forlot de båten og faren og fulgte ham.

Siden dro Jesus omkring i hele Galilea; han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage hos folket.

Ryktet om ham spredte seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som hadde vondt og led av forskjellige sykdommer og plager, både de som hadde onde ånder, de månesyke og de lamme, og han helbredet dem. Store folkemengder fulgte ham fra Galilea og Dekapolis, fra Jerusalem og Judea og fra landet bortenfor Jordan.

Saligprisningene

(Matteus 5,1-12)

Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham. Han tok til orde og lærte dem:

«Salige er de som er fattige i ånden,
for himmelriket er deres.

Salige er de som sørger,
for de skal trøstes.

Salige er de ydmyke,
for de skal arve jorden.

Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten,
for de skal mettes.

Salige er de barmhjertige,
for de skal få barmhjertighet.

Salige er de rene av hjertet,
for de skal se Gud.

Salige er de som skaper fred,
for de skal kalles Guds barn.

Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,

for himmelriket er deres.

Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

Jordens salt og verdens lys

(Matt 5,13-16)

Dere er jordens salt! Men hvis saltet mister sin kraft, hvordan skal det da bli gjort til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene.

Dere er verdens lys! En by som ligger på et fjell, kan ikke skjules. Heller ikke tenner man en oljelampe og setter den under et kar. Nei, man setter den på en holder, så den lyser for alle i huset. Slik skal deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Far i himmelen!

Å gjengjelde ondt med godt

(Matteus 5,38-48)

Dere har hørt det er sagt: *'Øye for øye og tann for tann.'* Men jeg sier dere: Sett dere ikke til motverge mot den som gjør ondt mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til. Vil noen saksøke deg og ta skjorten din, så la ham få kappen også. Om noen tvinger deg til å følge med én mil, så gå to med ham. Gi til den som ber deg, og vend ikke ryggen til den som vil låne av deg. Dere har hørt det er sagt: *'Du skal elske din neste og hate din fiende.'* Men jeg sier dere: Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør godt mot dem som hater dere, og be for dem som mishandler dere og forfølger dere. Slik kan dere være barn av deres Far i himmelen. For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige. Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for? Gjør ikke tollerne det samme? Og om dere hilser vennlig på deres egne, er det noe storartet? Gjør ikke hedningene det samme? Vær da fullkomne, slik deres himmelske Far er fullkommen.

Bønn

(Matteus 6,5-15)

Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne. De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. Men når du ber, skal du gå inn i rommet ditt og lukke døren og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg. Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnhørt ved å bruke mange ord. Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det. Slik skal dere da be:

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges.

La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen

For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere. Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort.

Be, så skal dere få

(Matteus 7,7-11)

Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. For den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, skal det lukkes opp for. Eller hvem av dere vil gi sønnen sin en stein når han ber om brød, eller gi ham en orm når han ber om en fisk? Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!

Tilgivelse og kallelse

(Matteus 9,1-12)

Så gikk han ut i båten, satte over sjøen og kom til sin egen by. Der bar de til ham en mann som var lam og lå på en bære. Da Jesus så deres tro, sa han til den lamme: «Vær frimodig, sønn, syndene dine er tilgitt.» Noen av de skriftlærde sa da med seg selv: «Denne mannen spotter Gud.» Men Jesus så hva de tenkte, og sa: «Hvorfor går dere med onde tanker i hjertet? Hva er lettest å si: 'Syndene dine er tilgitt' eller: 'Stå opp og gå'? Men for at dere skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å tilgi synder» – og nå vender han seg til den lamme: «Stå opp, ta bæren din og gå hjem!» Og mannen reiste seg og gikk hjem. Da folkemengden så det, ble de grepet av frykt og pristet Gud som hadde gitt mennesker slik makt.

Derfra gikk Jesus videre og fikk se en mann som satt på tollboden. Han het Matteus. Jesus sa til ham: «Følg meg!» Og han reiste seg og fulgte ham.

Senere var Jesus gjest i huset. Det kom også mange tollere og syndere og var sammen med Jesus og disiplene hans til bords. Dette så fariseerne, og de sa til disiplene: «Hvorfor spiser mesteren deres sammen med tollere og syndere?» Men Jesus hørte det og sa: «Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke. Gå og lær hva dette betyr: *Det er barmhjertighet jeg vil ha, ikke offer.* Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere.»

Høsten er stor

(Matteus 9,35-38)

Jesus vandret nå omkring i alle byene og landsbyene. Han underviste i synagogene deres, forkynte evangeliet om riket og helbredet all sykdom og plage. Og da han så folkemengdene, fikk han inderlig medfølelse med dem, for de var forkomne og hjelpeløse, *som sauer uten gjeter*. Da sa han til disiplene sine: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.»

Apostlene sendes ut

(Matteus 10,5-10)

Disse tolv sendte Jesus ut og påla dem: «Ta ikke veien til hedningene, og dra ikke inn i samaritanenes byer! Gå heller til de bortkomne sauene i Israels hus. **7** Gå og forkynn: 'Himmelriket er kommet nær!' Helbred syke, vek opp døde, gjør spedalske rene og driv ut onde ånder! Gi som gave det dere fikk som gave. Skaff dere ikke gull eller sølv eller kobbermynter til å ha i beltet, ikke veske til reisen, heller ikke to kjortler eller sandaler eller stav. For en arbeider er verd sin føde.

Sønnen gir hvile

(Matteus 11,25-30)

På den tiden tok Jesus til orde og sa: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små. Ja, Far, for dette var din gode vilje. Alt har min Far overgitt til meg. Ingen kjenner Sønnen, unntatt Faderen, og ingen kjenner Faderen, unntatt Sønnen og den som Sønnen vil åpenbare det for. Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, *så skal dere finne hvile for deres sjel*. For mitt åk er godt og min byrde lett.»

Såmannen

(Matteus 13,1-9; 31-33)

Samme dag gikk Jesus ut av huset og satte seg nede ved sjøen. Det samlet seg så mye folk omkring ham at han måtte gå ut i en båt og sitte i den, mens folkemengden sto inne på stranden. Og han talte til dem i mange lignelser og sa:

«En såmann gikk ut for å så. Og da han sådde, falt noe ved veien, og fuglene kom og tok det. Noe falt på steingrunn hvor det var lite jord, og det skjøt straks i været fordi jordlaget var tynt. Men da solen steg, ble det svidd og visnet fordi det ikke hadde fått slå rot. Noe falt blant tornebusker, og tornebuskene vokste opp og kvalte det. Men noe falt i

god jord og bar frukt: noe hundre, noe seksti, noe tretti ganger det som ble sådd. Den som har ører, hør!»

En lignelse til la han fram: «Himmelriket er likt et sennepsfrø som en mann tok og sådde i åkeren sin. Det er mindre enn noe annet frø, men når det har vokst opp, er det større enn andre hagevekster, så det blir til et tre, og *himmelens fugler kommer og bygger rede i greinene på det.*»

Jesus går på vannet

(Matteus 14,22-33)

Straks etter fikk han disiplene til å gå i båten og dra i forveien over til den andre siden, mens han selv sendte folket av sted. Da han hadde gjort det, gikk han opp i fjellet for å være for seg selv og be. Da kvelden kom, var han der alene. Båten var allerede langt fra land, og den kjempet seg fram i bølgene, for det var motvind. Men i den fjerde nattevakt kom han til dem, gående på sjøen. Da disiplene fikk se ham der han gikk på vannet, ble de skrekkslagne. «Det er et gjenferd!» sa de og skrek av angst. Men i det samme talte Jesus til dem: «Vær ved godt mot! Det er jeg, vær ikke redde!» Da sa Peter til ham: «Herre, er det deg, så si at jeg skal komme til deg på vannet.» «Kom!» sa Jesus. Peter steg ut av båten og gikk på vannet bort til Jesus. Men da han så hvor hardt det blåste, ble han redd. Han begynte å synke, og ropte: «Herre, berg meg!» Straks rakte Jesus hånden ut og grep fatt i ham og sa: «Du lite troende – hvorfor tvilte du?» Så steg de opp i båten, og vinden stilnet. Men de som var i båten, tilba ham og sa: «Du er i sannhet Guds Sønn!»

Mange blir helbredet

(Matteus 15,29-31)

Da Jesus dro derfra, tok han veien langs Galileasjøen, og han gikk opp i fjellet og satte seg der. Store folkemengder kom til ham, og de hadde med seg lamme, uføre, blinde, stumme og mange andre. De la dem ned for føttene hans, og han helbredet dem. Folk undret seg da de så stumme tale, uføre bli friske, lamme gå og blinde se. Og de lovpriste Israels Gud.

Peters bekjennelse

(Matteus 16,13-19)

Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?» De svarte: «Noen sier døperen Johannes, andre Elia og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene.» «Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» Da svarte Simon Peter: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.» Jesus tok til orde og sa: «Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. Jeg vil gi deg himmelrikets nøkler; det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du

løser på jorden, skal være løst i himmelen.» Så påla han disiplene ikke å si til noen at han var Messias.

Jesus og den rike unge mannen

(Matteus 19,16-30)

Det kom en mann til ham og spurte: «Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?» Men Jesus sa til ham: «Hvorfor spør du meg om det gode? Én er den gode. Men vil du gå inn til livet, så hold budene!» «Hvilke?» spurte han. Jesus svarte: «*Du skal ikke slå i hjel, du skal ikke bryte ekteskapet, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal hedre far og mor, og du skal elske din neste som deg selv.*» «Alt dette har jeg holdt», svarte den unge mannen. «Hva er det da jeg mangler?» Jesus sa til ham: «Vil du være helhjertet, gå da bort og selg det du eier, og gi det til de fattige. Da skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!» Men da den unge mannen hørte det, gikk han bedrøvet bort, for han eide mye. Jesus sa til disiplene: «Sannelig, jeg sier dere: Det er vanskelig for en som er rik, å komme inn i himmelriket. Ja, jeg sier dere: Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløyne enn for en rik å komme inn i Guds rike.» Da disiplene hørte dette, ble de helt forskrekket og spurte: «Hvem kan da bli frelst?» Jesus så på dem og sa: «For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.»

Da tok Peter til orde og sa: «Hva med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg. Hva skal vi få?» Jesus sa til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Når alt blir født på ny og Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner som dommere over Israels tolv stammer. Og enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få mangedobbelt igjen og arve evig liv. Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste skal bli de første.

Ikke herske, men tjene

(Matteus 20,20-28)

Da kom Sebedeus-sønnenes mor til ham sammen med begge sønnene, kastet seg ned for ham og ville be ham om noe. «Hva er det du ønsker?» spurte han. Hun svarte: «Si at disse to sønnene mine skal få sitte ved siden av deg i ditt rike, den ene på høyre og den andre på venstre side.» Men Jesus sa: «Dere vet ikke hva dere ber om. Kan dere drikke det begeret jeg skal drikke?» «Det kan vi», svarte de. Han sa: «Mitt beger skal dere drikke, men hvem som skal sitte ved min høyre eller venstre side, er det ikke min sak å avgjøre. Der skal de sitte som min Far har gjort i stand for.» Da de ti andre hørte dette, ble de sinte på de to brødrene. Men Jesus kalte dem til seg og sa: «Dere vet at folkenes fyrster undertrykker dem, og stormennene deres styrer med hard hånd. Men slik skal det ikke være blant dere. Den som vil bli stor blant dere, skal være tjeneren deres, og den som vil være først blant dere, skal være slaven deres. Slik er heller ikke Menneskesønnen kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange.»

Jesus blir salvet i Betania

(Matteus 26,6-13)

Mens Jesus var i Betania, hjemme hos Simon den spedalske, kom det en kvinne bort til ham med en alabastkrukke med kostbar salve. Den helte hun ut over hodet hans mens han lå til bords. Disiplene så det og ble forarget. «Hva skal denne sløsingen være godt for?» sa de. «Salven kunne vært solgt for en stor sum og pengene gitt til hjelp for de fattige.» Men Jesus merket det og sa til dem: «Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot meg. De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere ikke alltid. Da hun helte denne salven ut over kroppen min, salvet hun meg til min gravferd. Sannelig, jeg sier dere: Overalt i verden hvor dette evangeliet blir forkynt, skal også det hun gjorde, fortelles til minne om henne.»

Det siste måltidet

(Matteus 26,17-28)

På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.

Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» Men han svarte: «Den som har dyppet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» Judas, han som forrådde ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det», svarte Jesus.

Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt.

I Getsemane

(Matteus 26,36-46)

Så kom Jesus sammen med disiplene til et sted som heter Getsemane, og han sa til dem: «Sett dere her mens jeg går dit bort og ber.» Han tok med seg Peter og de to Sebedeus-sønnene, og han ble grepet av sorg og gru. Da sa han til dem: «*Min sjel er tynget* til døden *av sorg*. Bli her og våk med meg!» Han gikk fram et lite stykke, kastet seg ned med ansiktet mot jorden og ba: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.»

Da han kom tilbake til disiplene og fant dem sovende, sa han til Peter: «Så klarte dere ikke å våke med meg en eneste time? Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse! Ånden er villig, men kroppen er svak.» Igjen, for andre gang, gikk han bort og ba: «Min Far! Om ikke dette begeret kan gå forbi meg, og jeg må drikke det, så la viljen din skje.» Da han kom tilbake, fant han dem igjen sovende, for øynene deres var tunge av søvn. Nå forlot han dem og gikk på ny bort og ba den samme bønne for tredje gang. Så kom han tilbake til disiplene og sa: «Dere sover og hviler fremdeles? Nå er stunden kommet da Menneskesønnen skal overgis i synderhender. Stå opp, la oss gå! Han som forråder meg, er nær.»

Jesus for Det høye råd

(Matteus 26,57-75)

De som hadde tatt Jesus til fange, førte ham til øverstepresten Kaifas, hvor de skriftlærde og de eldste var samlet. Men Peter fulgte etter ham på avstand, helt til gårdsplassen hos øverstepresten. Der gikk han inn og satte seg sammen med vaktene for å se hvordan det hele ville ende. Overprestene og hele Rådet prøvde å skaffe falske vitneutsagn mot Jesus for å kunne dømme ham til døden. Men de fikk ikke noe på ham, enda mange sto fram og vitnet falskt. Til sist kom det fram to som sa: «Denne mannen har sagt: 'Jeg kan rive ned Guds tempel og bygge det opp igjen på tre dager.'» Da reiste øverstepresten seg og sa til ham: «Har du ikke noe å si til det de anklager deg for?» Men Jesus tidde. Øverstepresten sa da: «Jeg tar deg i ed ved den levende Gud. Si oss: Er du Messias, Guds Sønn?» **64** Jesus svarte: «Du har sagt det. Men jeg sier dere: Fra nå av skal dere få se *Menneskesønnen* sitte ved Kraftens høyre hånd og *komme på himmelens skyer*.» Da flerret øverstepresten klærne sine og sa: «Han har spottet Gud! Hva skal vi med flere vitner? Nå har dere jo hørt gudsbespottelsen. Hva mener dere?» De svarte: «Han er skyldig til å dø.» Så spyttet de ham i ansiktet og slo ham med knyttnevene. Noen slo ham i ansiktet og sa: «Nå kan du være profet for oss, Messias. Hvem var det som slo deg?»

Imens satt Peter ute på gårdsplassen. En tjenestejente kom bort til ham og sa: «Du var også med denne galileeren Jesus.» Men han nektet i alles påhør og sa: «Jeg skjønner ikke hva du snakker om.» Da han gikk ut i porthvelvingen, fikk en annen jente øye på ham og sa til dem som sto der: «Han der var med Jesus fra Nasaret.» Peter nektet på ny og sverget på det: «Jeg kjenner ikke den mannen!» Litt etter kom de som sto der, bort til Peter og sa: «Visst er du en av dem, du også! Dialekten røper deg.» Da ga han seg til å banne og sverge: «Jeg kjenner ikke denne mannen.» I det samme gol hanen. Da husket Peter det Jesus hadde sagt til ham: «Før hanen galer, skal du fornekte meg tre ganger.» Og han gikk ut og gråt bittert.

Jesus blir korsfestet

(Matteus 27,31-50)

Så førte de Jesus bort for å korsfeste ham. På veien ut møtte de en mann fra Kyréne ved navn Simon; ham tvang de til å bære korset hans. Da de kom til et sted som heter Golgata

– det betyr Hodeskallen – ga de ham vin blandet med galle, men da han smakte på den, ville han ikke drikke. Så korsfestet de ham, *og de delte klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om dem*. Siden ble de sittende der og holde vakt over ham. Over hodet hans hadde de satt opp en innskrift med anklagen mot ham: «Dette er Jesus, jødernes konge.» Sammen med ham ble også to røvere korsfestet, en på høyre og en på venstre side. De som gikk forbi, ristet på hodet og spottet ham: «Du som river ned tempelet og bygger det opp igjen på tre dager! Hvis du er Guds Sønn, så frels deg selv og stig ned av korset!» På samme måte hånte også overprestene ham sammen med de skriftlærde og de eldste. De sa: «Andre har han frelst, men seg selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge; nå kan han stige ned av korset, så skal vi tro på ham! *Han har satt sin lit til Gud; la Gud redde ham nå, om han har ham kjær*. Han har jo sagt: 'Jeg er Guds Sønn.'» Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte. Fra den sjette time falt det et mørke over hele landet helt til den niende time. Og ved den niende time ropte Jesus med høy røst: «*Elí, Elí, lemá sabaktáni?*» Det betyr: «*Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?*» Noen av dem som sto der, hørte det og sa: «Han roper på Elia.» Og en av dem løp straks fram, tok en svamp og fylte den med vineddik, satte den på en stang og ville gi ham å drikke. Men de andre sa: «Vent, la oss se om Elia kommer for å redde ham.» Men Jesus ropte igjen med høy røst og oppga ånden.

Jesus står opp

(Matt 28,1-10)

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.»

Misjonsbefalingen

(Matteus 28,16-20)

Men de elleve disiplene dro til Galilea, til fjellet der Jesus hadde sagt han ville møte dem. Og da de fikk se ham, falt de ned og tilba ham; men noen tvilte. Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær

dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»